

Fremsat den 12. november 2020 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Dan Jørgensen)

Forslag

til

Lov om ændring af biobrændstofloven

(Ændring af krav om anvendelse af bæredygtige og avancerede biobrændstoffer i brændstof til landtransport m.v.)

§ 1

I biobrændstofloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 122 af 10. februar 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 1568 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 3, 1. pkt., ændres »0,9 pct.« til: »0,3 pct.«

2. § 3, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Enhver virksomhed har pligt til at sikre, at avancerede biobrændstoffer udgør mindst 0,9 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport målt efter energiindhold. Virksomheden kan alene medregne biobrændstoffer, der overholder krav til biobrændstoffers bæredygtighed fastsat i medfør af § 4. Forpligtelsen skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår.«

3. I § 3 indsættes som *stk. 12* og *13*:

»*Stk. 12.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at fravigelse af den procentsats, der er fastsat i stk. 1, jf. stk. 6, ikke kan finde sted i de år, hvor Danmark har forpligtelser, der kan relateres til iblanding af biobrændstoffer. Reguleringen skal ske med mindst et års varsel.

Stk. 13. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at biobrændstoffer produceret af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen begrænses i at tælle med ved opfyldelse af iblandingskrav, der er fastsat i denne lov.«

§ 2

I lov nr. 1568 af 27. december 2019 om ændring af biobrændstofloven, foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 5, ophæves.

2. § 3, stk. 2, affattes således: »*Stk. 2.* § 1, nr. 4, træder i kraft den 1. januar 2021. § 1, nr. 3, træder i kraft den 1. januar 2022.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2021, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 2, træder i kraft den 1. januar 2022.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Iblandingskrav for bæredygtige biobrændstoffer på 7,6 pct. i 2021
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.2. Krav til avancerede biobrændstoffer på 0,3 pct. i 2021
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.3. Bemyndigelse til begrænsning af biobrændstoffer produceret af råprodukter med høj ILUC-risiko
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klima- og miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget udmønter Aftale mellem regeringen (S), Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Konservative, Nye Borgerlige og Liberal Alliance om forhøjelse af iblandingskrav for biobrændstoffer i 2021 af 7. oktober 2020. Aftaleparterne er enige om at fastholde den forhøjelse af iblandingskravet fra 5,75 pct. til 7,6 pct., som trådte i kraft den 1. januar 2020, så iblandingskravet på 7,6 pct. også gælder for kalenderåret 2021. Iblandingskravet omfatter biobrændstoffer i benzin, diesel og gas leveret til landtransport.

Parterne er enige om, at finansieringen af fastholdelsen af det forhøjede iblandingskrav i 2021 på 60 mio. kr. skal ske ved at fastsætte kravet til iblanding af avancerede biobrændstoffer til 0,3 pct. i 2021 samt ved at anvende henholdsvis 20 mio. kr. og 10 mio. kr. fra Puljen til fremme af avancerede biobrændstoffer i 2021 og 2022. Endvidere er aftaleparterne enige om, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at forbyde biobrændstoffer baseret på palmeolie i at tælle med til opfyldelse af iblandingskrav.

På den baggrund lægger lovforslaget for det første op til at fastholde det forhøjede iblandingskrav til biobrændstoffer i benzin, diesel og gas leveret til landtransport på 7,6 pct. i

2021. Dette skal ses i sammenhæng med, at de gældende regler fra den 1. januar 2021 vil indebære en sænkning af kravet til anvendelsen af biobrændstoffer fra 7,6 pct. til 5,75 pct. i 2021, hvilket forventes at ville medføre en stigning i udledningen af drivhusgasser fra transportsektoren.

For det andet foreslås det, at fastsætte iblandingskravet til avancerede biobrændstoffer til 0,3 pct. i 2021, hvorefter avancerede biobrændstoffer skal udgøre mindst 0,3 pct. af en virksomheds samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport målt efter energiindhold i 2021.

For det tredje foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at begrænse biobrændstoffer produceret af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, herunder palmeolie, i at tælle med til opfyldelse af iblandingskravet. Udmøntningen af denne bemyndigelse vil ske ved bekendtgørelse, hvor anvendelse af biobrændstoffer baseret på palmeolie reguleres. I den forbindelse foreslås det af lovtekniske grunde, at ophæve og indsætte biobrændstofferlovens § 3, stk. 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, om at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at fravigelse af den procentsats, der er fastsat i stk. 1, jf. stk. 6, ikke kan finde sted i de år, hvor Danmark har forpligtelser, der kan

relateres til iblanding af biobrændstoffer. Reguleringen skal ske med mindst et års varsel.

Af lovtekniske grunde foreslås det for det fjerde, at nyaffatte § 3, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, således at iblandingskravet for avancerede biobrændstoffer i 2022 som udgangspunkt fastholdes på mindst 0,9 pct. i 2022 af en virksomheds samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport efter energiindhold.

En højere anvendelse af bæredygtige biobrændstoffer vil bidrage til Danmarks mål om 70 pct. reduktion af drivhusgasser i 2030 sammenlignet med 1990 og klimaneutralitet senest i 2050.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Iblandingskrav for bæredygtige biobrændstoffer på 7,6 pct. i 2021

2.1.1. Gældende ret

Der har været et iblandingskrav for landtransport siden 2010. Iblandingskravet er reguleret i biobrændstofloven, hvoraf det fremgår, at virksomheder der er omfattet af loven på årsbasis skal iblande mindst 7,6 pct. biobrændstoffer i alt brændstof leveret til landtransport i kalenderåret 2020. Efter de gældende regler sænkes iblandingskravet for bæredygtige biobrændstoffer til 5,75 pct. i 2021, jf. § 1, nr. 3 og § 3, stk. 2, i lov nr. 1568 af 27. december 2019 om ændring af biobrændstofloven.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015 nr. L 239, side 1 (VE I-direktivet) udgør en stor del af baggrunden for Danmarks iblandingskrav om biobrændstoffer i landtransportsektoren.

Efter den gældende bestemmelse i § 3, stk. 1, i biobrændstofloven skal brændstofleverandører på årsbasis anvende mindst 7,6 pct. bæredygtige biobrændstoffer, målt efter energiindhold, i alt det brændstof, de sælger til landtransport. Det gælder alle virksomheder, der angiver og betaler energiafgift efter mineralolieafgiftsloven for det flydende brændstof, der sælges til transport, eller den naturgasleverandør, der er leverandør af gasformige brændstoffer til en gastankstation, eller selskaber, som hverken angiver eller betaler energiafgift for brændstoffet, men sælger brændstoffet til et selskab, som angiver og betaler energiafgift, og selv forbruger brændstoffet (herefter virksomheder). Der er ikke krav om, at der skal være 7,6 pct. i benzin og 7,6 pct. i diesel, men der er et krav om, at der samlet set, for både benzin og diesel, skal være iblandet 7,6 pct. bæredygtige

biobrændstoffer i alt det brændstof, der sælges til landtransport på årsbasis.

Der kan således anvendes konventionelle biobrændstoffer, også kaldet 1. generations biobrændstoffer, der typisk er lavet på sukkerrør, sukkerroer, korn, majs, palmeolie, sojaoilie og rapsolie, til opfyldelse af forpligtelsen på 7,6 pct., ligesom der kan anvendes biobrændstoffer, der er dobbelttællende efter den gældende biobrændstoflov, også kaldet 2. generations biobrændstoffer, eller de såkaldte avancerede biobrændstoffer. 2. generations biobrændstoffer er typisk lavet på affald, restprodukter, celluloseholdige materialer, der ikke er beregnet til fødevarer, eller lignocellulose råprodukter. Et yderligere kendetegn for denne type biobrændstoffer er, at de bliver produceret med kendte teknologier.

Den sidste type af biobrændstoffer, som kan benyttes til opfyldelse af forpligtelsen på 7,6 pct. er de avancerede biobrændstoffer, som også produceres på bl.a. affalds- og restprodukter, celluloseholdige materialer, der ikke er beregnet til fødevarer, lignocellulosisk materiale og andre materialer, der typisk ikke har andre anvendelsesområder, bortset fra afbrænding. De avancerede biobrændstoffer laves på nogle af de samme råprodukter som 2. generations biobrændstoffer. De avancerede biobrændstoffer og 2. generations biobrændstoffer regnes typisk for de bæredygtige biobrændstoffer, der har den højeste CO₂-fortrængning. De avancerede biobrændstoffer er også karakteriseret ved, at produktionen heraf er en ny teknologi, der kun er ved at bevæge sig fra forsøgsværker til produktion i fuld skala.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 8, stk. 1, nr. 1, i biobrændstofloven, at en overtrædelse af iblandingskravet i § 3, stk. 1, kan straffes med bøde.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den forslåede ordning

De gældende regler vil fra den 1. januar 2021 indebære en sænkning af kravet til anvendelsen af biobrændstoffer fra 7,6 pct. til 5,75 pct. i 2021, hvilket forventes at ville medføre en stigning i udledningen af drivhusgasser fra transportsektoren.

Med henblik på at udmønte den politiske aftale fra den 7. oktober 2020 foreslås det med dette lovforslag, at fastholde den forhøjelse af iblandingskravet fra 5,75 pct. til 7,6 pct., som trådte i kraft den 1. januar 2020, så iblandingskravet på 7,6 pct. også gælder for kalenderåret 2021. Dette vil reducere den forventede stigning i udledningen fra transportsektoren, som følge af det lavere iblandingskrav, der ellers ville træde i kraft.

2.2. Krav til avancerede biobrændstoffer på 0,3 pct. i 2021

2.2.1. Gældende ret

Det følger af biobrændstoflovens § 3, stk. 3, at enhver virksomhed har pligt til at sikre, at avancerede biobrændstof-

fer udgør mindst 0,9 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport målt efter energiindhold. Virksomheden kan alene medregne biobrændstoffer, der overholder krav til biobrændstoffers bæredygtighed fastsat i medfør af § 4. Forpligtelsen skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår. Det fremgår af biobrændstoflovens § 3, stk. 10, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en anden biobrændstofandel, der ikke overstiger procentsatser, der er fastsat i stk. 1 og 3, såfremt særlige hensyn gør sig gældende.

Denne bemyndigelse har ministeren udnyttet i bekendtgørelse nr. 1625 af 27. december 2019 om biobrændstoffers bæredygtighed m.v., hvor det fremgår af § 17, stk. 1, at enhver virksomhed skal sikre, at anvendelsen af avancerede biobrændstoffer (som defineret i § 2, nr. 1, i biobrændstofloven) i året 2020 skal udgøre mindst 0,15 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport målt efter energiindhold, og at kravet fra den 1. januar til den 31. december 2021 skal stige til 0,75 pct. Virksomheden kan alene medregne biobrændstoffer, der overholder krav til biobrændstoffers bæredygtighed fastsat i medfør af § 4, i biobrændstofloven. Forpligtelsen skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår.

Der henvises til afsnit 2.1.2 for en nærmere beskrivelse af avancerede biobrændstoffer.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 8, stk. 1, nr. 1, i biobrændstofloven, at en overtrædelse af iblandingskravet i § 3, stk. 3, kan straffes med bøde.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med den politiske aftale af den 7. oktober 2020 er det besluttet, at fastholdelsen af det forhøjede iblandingskrav for bæredygtige biobrændstoffer finansieres ved blandt andet at sænke iblandingskravet for avancerede biobrændstoffer fra 0,75 pct., jf. § 17, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1625 af 27. december 2019 om biobrændstoffers bæredygtighed m.v., til 0,3 pct. i 2021. Dette krav vil sikre en minimumsanvendelse af avancerede biobrændstoffer, og repræsenterer samtidig en stigning i kravet til anvendelse af avancerede biobrændstoffer på 0,15 procentpoint sammenlignet med 2020.

Det vurderes, at indførelsen af iblandingskravet for avancerede biobrændstoffer direkte i biobrændstofloven vil være mest hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det at ændre § 3, stk. 3, 1. pkt., i biobrændstofloven, hvorefter iblandingskravet for avancerede biobrændstoffer fra den 1. januar 2021 til og med den 31. december 2021 vil udgøre mindst 0,3 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport målt efter energiindhold.

Af lovtekniske grunde foreslås det, at nyaffatte § 3, stk. 3, i biobrændstofloven, hvorefter iblandingskravet for avancerede biobrændstoffer mindst vil udgøre 0,9 pct. af virksom-

hedens samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport målt efter energiindhold fra og med år 2022. Virksomheden kan alene medregne biobrændstoffer, der overholder krav til biobrændstoffers bæredygtighed fastsat i medfør af § 4. Forpligtelsen skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår. Desuden vil der være mulighed for, at klima-, energi- og forsyningsministeren udnytter sin bemyndigelse i biobrændstoflovens § 3, stk. 10, til efterfølgende at sænke iblandingskravet for avancerede biobrændstoffer.

Et evt. iblandingskrav for avancerede biobrændstoffer efter den 31. december 2021 forventes at ville indgå i et kommende lovforslag om implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82 (VE II-direktivet).

2.3 Bemyndigelse til begrænsning af biobrændstoffer produceret af råprodukter med høj ILUC-risiko

2.3.1. Gældende ret

Loven opstiller visse krav til anvendelsen af visse typer af biobrændstoffer i forhold til, at de enkelte medlemsstater ikke kan forbyde anvendelsen af biobrændstoffer, der lever op til bæredygtighedskriterierne i VE I-direktivet. Det skal bemærkes, at der ved denne vurdering ikke inddrages de ILUC-risici, der er ved enkelte biobrændstoftyper.

Biobrændstofloven indeholder derfor ikke i dag en bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte regler om begrænsning af biobrændstoffer produceret af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen fra at tælle med ved opfyldelse af iblandingskrav.

Indirekte ændringer i arealanvendelsen er bedre kendt under betegnelsen ILUC (Indirect Land Use Change). ILUC kan forekomme, når arealer, der tidligere var forbeholdt fødevarer- eller foderproduktion, omlægges til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler. Da efterspørgslen efter fødevarer og foder stadig vil skulle imødekommes, kan det føre til, at landbrugsarealer udvides ind på arealer med stort kulstofslager såsom skove, vådområder og tørvebundsarealer, hvilket forårsager yderligere drivhusgasemissioner.

ILUC-risikoen er forskellig fra biobrændstoftype til biobrændstoftype, og der er videnskabelig uenighed om størrelsen af ILUC, men der er dog enighed om, at den ikke er ubetydelig.

De ILUC-modeller, der er udarbejdet, viser entydigt, at ILUC-risikoen er størst for den gruppe af biobrændstoffer, der laves med olieholdige afgrøder som råvarer. Det drejer sig om biodiesel lavet på fx palmeolie. ILUC-risikoen er ikke ens for alle råprodukter, men der er bred enighed om, at den er højest for palmeolie.

Den anden gruppe af biobrændstoffer med en ILUC-risiko

er biobrændstoffer lavet med sukker- eller stivelsesholdige råvarer som fx korn, majs, sukkerrør og sukkerroer. Også for denne type af biobrændstoffer er der forskel på ILUC-risiciene mellem de forskellige råvarer.

Til fastsættelse af hvilke råprodukter, der har høj risiko for ILUC anvendes Kommissionens delegerede forordning 2019/807/EU af 13. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 for så vidt angår fastsættelse af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, og certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen (ILUC-forordningen).

2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med den politiske aftale af den 7. oktober 2020 er det besluttet, at bemyndige ministeren til at forbyde anvendelsen af palmeolie i at tælle med i iblandingskravet.

Biobrændstoffer kan groft opdeles i to kategorier: 1. generations biobrændstoffer baseret på råvarer, der ellers kan benyttes til foder eller fødevarer og 2. generations biobrændstoffer, der er baseret på affald eller restprodukter.

Når man i vurderingen af biobrændstoffets totale bæredygtighed inddrager ILUC-effekten for de råprodukter, som biobrændstoffet er produceret af, ændres billedet af 1. generations biobrændstoffers drivhusudledninger.

Biobrændstoffers ILUC-effekt kan imidlertid ikke måles eller observeres direkte, da de indirekte ændringer i arealanvendelsen fra produktionen af afgrøder til biobrændstof, vil indgå i en række andre faktorer, som også vil påvirke arealanvendelsen både lokalt og globalt. ILUC-effekten fra en afgrøde, eller gruppe af afgrøder, kan derfor kun estimeres via modeller. Biobrændstoffers faktiske CO₂-emissioner forårsaget af ILUC-effekt, vil dermed være omfattet af usikkerhed.

Flere studier peger imidlertid mod, at ILUC-effekten for biobrændstoffer, der er produceret med olieholdige afgrøder som råvare (f.eks. palmeolie) er væsentligt højere end for biobrændstoffer, der har stivelse og sukker som råvare.

For at tilskynde virksomheder omfattet af biobrændstoffloven til at anvende biobrændstoffer produceret af råprodukter med lav ILUC-risiko, der, jf. ovenstående, er mere bæredygtige end biobrændstoffer produceret med råprodukter med høj ILUC-risiko til opfyldelse af iblandingskrav, foreslås det, at klima- energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte begrænsning i anvendelsen af biobrændstoffer med høj ILUC-risiko til opfyldelse af iblandingskrav. Ministeren bemyndiges i overensstemmelse med den politiske aftale af 7. oktober 2020 til at udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte krav om at biobrændstoffer pro-

duceret på palmeolie med høj ILUC-risiko, ikke kan tælle med ved opfyldelse af iblandingskravet. Derfor muliggøre bemyndigelsen en delvis implementering af VE II-direktivet artikel 26, stk. 1, 3. afsnit.

Til fastsættelse af hvilke råprodukter der har høj risiko for ILUC anvendes Kommissionens ILUC-forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 for så vidt angår fastsættelse af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, og certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen.

Biobrændstoffer produceret på råprodukter med høj ILUC-risiko, inkluderer jf. reglerne om beregninger i ILUC-forordningen, på nuværende tidspunkt kun palmeolie.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget om at fastholde det forhøjede iblandingskrav på 7,6 pct. i 2021 og kravet om, at avancerede biobrændstoffer skal udgøre mindst 0,3 pct. i 2021 vil medføre udgifter for stat, regioner og kommuner (som brugere af brændstof) på ca. 3 mio. kr. i 2021 i form af øgede brændstofudgifter.

De samfundsøkonomiske omkostninger forventes at udgøre ca. 70. mio. kr. inklusive sideeffekter.

De samfundsøkonomiske omkostninger hidrører primært fra en højere kostpris på biobrændstoffer og afledte effekter som følge af en højere brændstofpris. Det forventes bl.a., at en øget brændstofpris vil medføre øget grænsehandel med deraf følgende tab af afgifter på de varer, der indkøbes uden for Danmark. Yderligere forventes det, at øgede brændstofudgifter generelt vil medføre et lavere bilsalg og færre antal kørte kilometer, der ligeledes vil føre til et lavere afgiftsprovenu. Staten vil derudover få et direkte statsligt provenutab fra CO₂-afgifter på ca. 20 mio. kr.

Iblandingskravet forventes at ville medføre et samlet statsligt provenutab på 30 mio. kr. som følge af ændrede brændstofpriser.

Det vurderes, at lovforslaget ikke vil medføre implementeringsmæssige konsekvenser for stat, regioner og kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

En fastholdelse af det forhøjede iblandingskrav på 7,6 pct. i 2021 samtidig med en sænkning af kravet til avancerede biobrændstoffer fra 0,75 pct. til 0,3 pct. i 2021, forventes at medføre øgede omkostninger til biobrændstoffer på ca. 50 mio. kr. i 2021. Idet CO₂-afgiftsbetalingen med forslaget vil blive reduceret med ca. 20 mio. kr. som følge af øget anvendelse af biobrændstoffer, forventes nettoudgifterne for

erhvervet at blive ca. 30 mio. kr. Erhvervets omkostninger forventes at blive overført til forbrugerne gennem en højere pris på brændstof.

Den foreslåede ordning forventes at afstedkomme en meget begrænset forøgelse af de administrative byrder for erhvervslivet. De administrative byrder vurderes at være under 4 mio. kr. årligt, hvorfor de ikke kvantificeres yderligere.

De fem principper for agil erhvervsrettet regulering er blevet vurderet og ikke fundet relevante for lovforslaget, da det primære formål med lovforslaget er at forhøje det eksisterende iblandingskrav for bæredygtige biobrændstoffer. Forslaget vurderes derfor ikke at få betydning for virksomhedernes anvendelse af teknologier og forretningsmodeller.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klima og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes at medvirke til opfyldelse af Danmarks mål om 70 procent reduktion af drivhusgasser i 2030 sammenlignet med 1990 og klimaneutralitet senest i 2050. Lovforslaget vil endvidere reducere den forventede stigning i udledningen fra transportsektoren, som følge af det lavere iblandingskrav, der ellers ville træde i kraft.

Det forventes, at lovforslaget vil medføre en CO₂-reduktion på 0,1-0,2 mio. tons for 2021 inklusiv afledte effekter.

Lovforslagets del om at fastholde det forhøjede iblandingskrav på 7,6 pct. i 2021 og kravet om, at avancerede biobrændstoffer skal udgøre mindst 0,3 pct. i 2021 forventes at understøtte verdensmål 7 om bæredygtig energi. Ligeledes vil en begrænsning af anvendelsen af biobrændstoffer baseret på palmeolie understøtte dette mål. I forhold til verdensmål 7 kan der være positive konsekvenser specifikt i forhold til delmål 7.2, hvorefter andelen af vedvarende energi i det globale energimix skal øges væsentligt inden 2030.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget muliggør gennemførelse af dele af VE II-direktivet.

VE II-direktivets artikel 26, stk. 1, 3. afsnit, giver medlemsstaterne mulighed for at begrænse anvendelse af biobrændstoffer med udgangspunkt i ILUC. Med bemyndigelsesbestemmelsen muliggøres det, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at biobrændstoffer produceret af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen forhindres i at tælle med ved opfyldelse af iblandingskravet.

Udmøntning af bemyndigelsen skal ske i overensstemmelse med EU-retten.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 12. oktober 2020 til den 26. oktober 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

3F, 92-Gruppen, ACE Denmark Akkrediteringsinstitutionen, inklusiv Akkrediteringsrådet, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Altinex Oil Denmark A/S, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, Benzinforhandlerne Fælles Repræsentation, BFI-indkøb, Bilfærgernes Rederiforening, Bio-Energipark Tønder, Biorefining Alliance, Bornholms Energi & Forsyning, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Biogas (Bruno Sander Nielsen), Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Cepos, Cevea, Circle K, CO-industri, Concito, Dajolka, Daka, Dakofo, Dan Belusa, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DCC, Hveiti, Danish Offshore Industry (Esben Mortensen), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Skovforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Danske Regioner, De Danske Bilimportører, Det Økologiske Råd, DLG, DONG Energy A/S, Drivkraft Danmark, DS Håndværk & Industri, DTU – Afdelingen for myndighedsbetjening, Emmelev Mølle, Energiklagenævnet, Energinet.dk, Energitilsynet, Energitjenesten, EON, Esvagt A/S, Evida, Forbrugerrådet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), FSR – danske revisorer, Foreningen Danske Kraftvarmeverker, Foreningen Danske Olieberedskabslagre, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Fremsyn, Frie Elforbrugere, Go'on, Greenpeace, GTS (Godkendt Teknologisk service), Haahr benzin, Hededanmark, Hornsyld Købmandsgaard A/S, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), KL (Kommunernes Landsforening), Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune – Økonomiforvaltningen, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), Maskinmestrenes Forening, Materialeplatformen, Møllerup Mølle, Mærsk Olie og Gas AS, Nature Energy, Noah, Nordic Green, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordsøenheden, Novozymes, Offentlig Ansattes Organisationer (OAO), OK, Oles Olie, Olie Gas Danmark, Q8, Rederiforeningen af 2010, RenoSam, Rigsrevisionen, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, SDE - Sammensluttede Danske Energiforbrugere, Seges, Skibs- og Bådebyggerierne Arbejdsgiverforening Danske Maritime, Statoil, Lederne Søfart, Sønderjysk Landboforening, Tekniq, Teknologisk Institut, YX, Vattenfall A/S, VedvarendeEnergi, Verdens Skove, Vindmølleindustrien og WWF.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	De samfundsøkonomiske omkostninger forventes at udgøre ca. 70. mio. kr. inklusive sideeffekter. Ca. 3 mio. kr. i 2021 form af meromkostninger til brændstof (som brugere af brændstof). Iblandingskravet forventes at medføre et samlet statsligt provenutab på 30 mio. kr.
Negative implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	En fastholdelse af det forhøjede iblandingskrav på 7,6 pct. i 2021 og samtidig en sænkning af kravet til avancerede biobrændstoffer fra 0,75 pct. til 0,3 pct. i 2021, forventes at medføre øgede omkostninger til biobrændstoffer på ca. 50 mio. kr. i 2021. Da CO ₂ -afgiftsbetalingen med forslaget vil blive reduceret med ca. 20 mio. kr. som følge af øget anvendelse af biobrændstoffer, vil nettoudgifterne for erhvervet forventes at være på ca. 30 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Under 4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Det forventes, at lovforslaget vil medføre en CO ₂ -reduktion på 0,1-0,2 mio. tons for 2021 inklusiv afledte effekter. Lovforslaget forventes således at være medvirkende til at opfylde regeringens mål om 70 procent reduktion af drivhusgasser i 2030 sammenlignet med 1990 samt at opnå klimaneutralitet i senest 2050.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter. Det bemærkes, at bemyndigelsesbestemmelsen muliggør en delvis gennemførelse af VE II-direktivet, da klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at biobrændstoffer produceret af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen forhindres i at tælle med ved opfyldelse af virksomheders iblandingskrav.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af den gældende bestemmelse i biobrændstoflovens § 3, stk. 3, 1. pkt., at enhver virksomhed har pligt til at sikre, at avancerede biobrændstoffer udgør mindst 0,9 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport målt efter energiindhold.

Det foreslås at ændre biobrændstoflovens § 3, stk. 3, 1. pkt., så andelen af avancerede biobrændstoffer skal udgøre mindst 0,3 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport målt efter energiindhold.

Det vil indebære, at den andel af avancerede biobrændstoffer som enhver virksomhed har pligt til at sikre sig er en del af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport, i kalenderåret 2021, sænkes fra mindst 0,9 pct. til mindst 0,3 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport målt efter energiindhold.

Det foreslås, at sænke kravet til anvendelsen af avancerede biobrændstoffer fra mindst 0,9 pct. til mindst 0,3 pct. kun skal ske i perioden fra den 1. januar 2021 til og med den 31. december 2021, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 og 2 og § 3, stk. 2.

Virksomheden vil alene kunne medregne biobrændstoffer, der overholder krav om biobrændstoffers bæredygtighed fastsat i medfør af § 4, i biobrændstofloven. Forpligtelsen til at iblande biobrændstoffer skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår.

Til nr. 2

Det følger af biobrændstoflovens § 3, stk. 3, at enhver virksomhed har pligt til at sikre, at avancerede biobrændstoffer udgør mindst 0,9 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport målt efter energiindhold. Af bestemmelsen følger endvidere, at virksomheden alene kan medregne biobrændstoffer, der overholder krav til biobrændstoffers bæredygtighed fastsat i medfør af § 4 i biobrændstofloven, og at forpligtelsen skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår.

Med lovforslagets § 1, nr. 1, sænkes iblandingskravet for avancerede biobrændstoffer fra 0,9 pct. til 0,3 pct. 2021.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 3, stk. 3, 1. pkt., i biobrændstofloven, at enhver virksomhed har pligt til at sikre, at avancerede biobrændstoffer udgør mindst 0,9 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer målt efter energiindhold.

Det vil indebære, at lovkravet om, at enhver virksomhed skal sikre anvendelsen af avancerede biobrændstoffer, fra kalender året 2022 på ny forhøjes fra mindst 0,3 pct. til 0,9 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til

landstransport målt efter energiindhold. Det foreslås, at forhøjelsen af kravet til anvendelsen af avancerede biobrændstoffer fra mindst 0,3 pct. til mindst 0,9 pct., træder i kraft den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

Det foreslåede § 3, stk. 3, 2. pkt., indebærer, at de forpligtede virksomheder alene vil kunne medregne biobrændstoffer, der overholder krav til biobrændstoffers bæredygtighed fastsat i medfør af § 4. Kravene til bæredygtighed er fastsat i medfør af bekendtgørelse nr. 1625 af 27. december 2019 om biobrændstoffers bæredygtighed m.v.

Bæredygtighed er et grundlæggende problem for mange biobrændstoffer. Problemstillingen bliver særlig aktuel, når den såkaldte ILUC-effekt (effekten af indirekte arealforskydninger) inddrages i vurderingen. EU's bæredygtighedskriterier inddrager ikke ILUC-problemstillingen. For en nærmere uddybning af bl.a. baggrunden for vedtagelsen af ILUC-direktivet og kravet til medlemsstaterne om at sikre indførelse af nationale minimumskrav til anvendelse af avancerede biobrændstoffer, henvises der til de almindelige bemærkninger til lovforslaget til lov nr. 1754 af 27. december 2016, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 67, side 3 f.

Det foreslåede § 3, stk. 3, 3. pkt., indebærer, at forpligtelsen skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår. Avancerede biobrændstoffer produceres hovedsageligt på affalds- og restprodukter og fortrænger derfor ikke fødevarerproduktion. Iblandingskravet af avancerede biobrændstoffer på 0,9 pct. er ikke et krav om iblanding af yderligere biobrændstoffer ud over den forpligtelse, der følger af iblandingsforpligtelsen efter biobrændstoflovens § 3, stk. 1. De 0,9 pct. avancerede biobrændstoffer er således en delmængde af det generelle iblandingskravet, der er fastsat i biobrændstoflovens § 3, stk. 1. Avancerede biobrændstoffer vil også kunne tælle dobbelt mod 1 pct.-iblandingskravet, jf. biobrændstoflovens § 3, stk. 2.

Iblandingskravet på 0,9 pct., målt efter energiindhold, vil kunne nås med avanceret bioethanol, avanceret biodiesel, avanceret biogas eller andre brændstoftyper, der er baseret på råprodukterne i biobrændstoflovens bilag 1, del A.

Til nr. 3

Efter den gældende biobrændstoflov er der ikke mulighed for at begrænse anvendelsen af visse typer af biobrændstoffer. De nuværende regler blev indført ved gennemførelsen af VE I-direktivet, der indeholder en bestemmelse om, at den enkelte medlemsstat ikke kan forbyde anvendelsen af biobrændstoffer, der lever op til bæredygtighedskriterierne i VE I-direktivet. Det skal bemærkes, at der ved denne vurdering ikke inddrages de ILUC-risici, der er ved enkelte biobrændstoftyper.

Det foreslås af lovtekniske grunde, at indsætte § 3, stk. 12, i biobrændstofloven om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at fravigelse af den procent-sats, der er fastsat i stk. 1, jf. stk. 6, ikke kan finde sted i de år, hvor Danmark har forpligtelser, der kan relateres

til iblanding af biobrændstoffer. Reguleringen skal ske med mindst et års varsel.

Indsættelsen foreslås af lovtekniske grunde og skal ses i sammenhæng med ophævelsen af den tilsvarende bestemmelse i lov nr. 1568 af 27. december om ændring af biobrændstofloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 12, indebærer, at ministeren med et års varsel skal kunne fastsætte regler om, at fravigelse af den procentsats, der er fastsat i § 3, stk. 1, jf. stk. 6, ikke kan finde sted i de år, hvor Danmark har forpligtelser, der kan relateres til iblanding af biobrændstoffer.

Den foreslåede bestemmelse vil skulle anvendes i tilfælde, hvor Danmark har forpligtelser, der kan relateres til iblanding af biobrændstoffer, og hvor det på forhånd er vigtigt, at bidraget fra transportsektoren kendes præcist. Det vil eksempelvis kunne være internationale aftaler, hvor Danmark har forpligtet sig til i et givet år, at skulle have reduceret sin CO₂-udledning med en bestemt procentsats, eller at Danmark eksempelvis skal have en bestemt andel anden generations biobrændstoffer i transportsektoren. Sådanne forpligtelser vil gøre det nødvendigt, at regeringen har klarhed over det præcise niveau, som forskellige sektorer bidrager med, herunder præcist hvor stort bidraget fra brændstofloven vil være, og det er derfor ikke hensigtsmæssigt, hvis virksomheder kan fravige forpligtelsen i sådanne år. Forpligtelsen vil på lignende måde også kunne udspringe fra nationale aftaler.

Den foreslåede indsættelse af § 3, stk. 12, 2 pkt., indebærer, at såfremt der skal fremsættes regler i henhold til det indsatte stk. 12, 1. pkt., hvorefter der ikke skal kunne ske fravigelse af den procentsats, der er fastsat i § 3, stk. 1, vil denne regulering skulle varsels mindst et år i forvejen. Afstedkommer eksempelvis en international CO₂-reduktionsforpligtelse, at bemyndigelsen anvendes til at bestemme, at der ikke kan finde fravigelser sted i 2025, vil dette skulle varsles senest den 31. december 2023.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny bemyndigelse i biobrændstoflovens § 3, stk. 13, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at biobrændstoffer produceret af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen begrænses i at tælle med ved opfyldelse af iblandingskrav. Bestemmelsen muliggør en delvis implementering af VE II-direktivet.

Bemyndigelsen udmøntes i bekendtgørelse.

Den foreslåede bestemmelse vil muliggøre en delvis implementering af VE II-direktivets artikel 26, stk. 1, 3. afsnit. Denne artikel fastlægger bl.a., at medlemsstaterne kan skelne mellem forskellige biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af fødevarer og foderafgrøder, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige dokumentation vedrørende ILUC.

I overensstemmelse med den politiske aftale af 7. oktober

2020 bemyndiges klima-, energi- og forsyningsministeren til at udnytte den foreslåede bemyndigelse til at forbyde biobrændstoffer baseret på palmeolie med en høj ILUC-risiko i at tælle med ved opfyldelsen af iblandingskrav. Dette udmøntes ved i en bekendtgørelse at fastsætte krav om, at biobrændstoffer produceret på palmeolie med høj ILUC-risiko, forbydes i at tælle med ved opfyldelse af iblandingskravet.

Biobrændstoffer produceret på råprodukter med høj ILUC-risiko, inkluderer, jf. ILUC-forordningen på nuværende tidspunkt kun palmeolie.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af § 3, stk. 2, i lov nr. 1568 af 27. december 2019 om ændring af biobrændstofloven, at § 1, nr. 5, der indsætter en bemyndigelse i biobrændstoflovens § 3, stk. 12, træder i kraft den 1. januar 2021.

Det foreslås i § 2, nr. 1, i lovforslaget, at § 1, nr. 5, i lov nr. 1568 af 27. december 2019 om ændring af biobrændstofloven, ophæves af lovtekniske grunde.

Bemyndigelsen i biobrændstoflovens § 3, stk. 12, nyaffattes samtidig med ikrafttræden den 1. januar 2021, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og § 3, stk. 1.

Til nr. 2

Det følger af § 3, stk. 2, i lov nr. 1568 af 27. december 2019 om ændring af biobrændstofloven, at § 1, nr. 3-5 træder i kraft den 1. januar 2021.

Det foreslås i § 2, nr. 2, i lovforslaget, at § 1, nr. 4, i lov nr. 1568 af 27. december 2019 om ændring af biobrændstofloven træder i kraft den 1. januar 2021.

Det foreslås i § 2, nr. 2, i lovforslaget, at § 1, nr. 3, i lov nr. 1568 af 27. december 2019 om ændring af biobrændstofloven træder i kraft den 1. januar 2022.

Det følger af den gældende § 3, stk. 1, i biobrændstofloven, at enhver virksomhed har pligt til at sikre, at biobrændstoffer udgør mindst 5,75 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til landспорт målt efter energiindhold, jf. dog stk. 4. Det fremgår endvidere, at virksomheden alene kan medregne biobrændstoffer, der overholder krav til biobrændstoffers bæredygtighed fastsat i medfør af § 4. Endelig fremgår det, at forpligtelsen skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår, jf. dog stk. 5.

Det indebærer, at iblandingskravet for bæredygtige biobrændstoffer vil udgøre 5,75 pct. i 2021, såfremt ikrafttræden af § 1, nr. 3, i lov nr. 1568 af 27. december 2019 om ændring af biobrændstofloven ikke udskydes, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Dette foreslås, fordi iblandingskravet på 7,6 pct. fastholdes i kalenderåret 2021, hvorfor ikrafttræden af sænkningen af

iblandingskravet til 5,75 pct. foreslås udskudt til kalenderåret 2022.

Samtidig foreslås det i § 2, nr. 2, i lovforslaget, at § 1, nr. 4, i lov nr. 1568 af 27. december 2019 om ændring af biobrændstofloven træder i kraft den 1. januar 2021.

Det indebærer, at kravene i § 1, nr. 4, i lov nr. 1568 af 27. december 2019 om ændring af biobrændstofloven fortsat vil komme til at gælde fra den 1. januar 2021.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven, træder i kraft den 1. januar 2021.

Dette foreslås som følge af de fællesikrafttrædelsesdatoer om erhvervsrettet lovgivning.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 2, træder i kraft den 1. januar 2022.

Dette foreslås, fordi kravet på 0,3 pct. til anvendelse af avancerede biobrændstoffer i § 3, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, alene vil skulle gælde i 2021. Af lovtekniske grunde indsættes således to ændringsnumre i lovforslaget med forslag til ændring af biobrændstoflovens § 3, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 og 2 om iblandingskrav for avancerede biobrændstoffer. De to ændringer i biobrændstoflovens § 3, stk. 3, vil med lovforslaget få forskudt ikrafttræden til henholdsvis den 1. januar 2021 og den 1. januar 2022.

Det indebærer, at iblandingskravet for avancerede biobrændstoffer i kalenderåret 2021 udgør mindst 0,3 pct., jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og at iblandingskravet for avancerede biobrændstoffer i kalenderåret 2022 udgør mindst 0,9 pct., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, jf. § 3, stk. 2.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, fordi biobrændstofloven ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 3.

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Enhver virksomhed har pligt til at sikre, at avancerede biobrændstoffer udgør mindst 0,9 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport målt efter energiindhold.

Stk. 4-11. ---

§ 3.

Stk. 1. ---

Stk. 2. § 1, nr. 3-5, træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 3-4. ---

§ 1

I biobrændstofloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 122 af 10. februar 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 1568 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 3, 1. pkt., ændres »0,9 pct.« til: »0,3 pct.«.

2. § 3, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Enhver virksomhed har pligt til at sikre, at avancerede biobrændstoffer udgør mindst 0,9 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport målt efter energiindhold. Virksomheden kan alene medregne biobrændstoffer, der overholder krav til biobrændstoffers bæredygtighed fastsat i medfør af § 4. Forpligtelsen skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår«.

3. I § 3 indsættes som *stk. 12* og *13*:

»Stk. 12. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at fravigelse af den procentsats, der er fastsat i stk. 1, jf. stk. 6, ikke kan finde sted i de år, hvor Danmark har forpligtelser, der kan relateres til iblanding af biobrændstoffer. Reguleringen skal ske med mindst et års varsel.

Stk. 13. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at biobrændstoffer produceret af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen begrænses i at tælle med ved opfyldelse af iblandingskrav, der er fastsat i medfør af denne lov.«

§ 2

I lov nr. 1568 af 27. december 2019 om ændring af biobrændstofloven, foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 5, ophæves.

2. § 3, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. § 1, nr. 4, træder i kraft den 1. januar 2021. § 1, nr. 3, træder i kraft den 1. januar 2022.«